

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 04.јуна 2013. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, да констатујемо да су присутни:

заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,

пуномоћници Матовић и Радоњићи,

браниоци Ђорђевић, Крстић, Брадић, Борковић, Стругар, Шћепановић.

Ја сам заборавила Ваше име?

АДВ. МИЛОШ ЈОВКОВИЋ: Милош Јовковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Милош Јовковић који се јавља за адвоката Палибрка.

АДВ. МИЛОШ ЈОВКОВИЋ: Такође судија колега Крсто Бобот ме замолио да га мењам док не дође, и њега и колегу Петронијевића, а доћи ће у току претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И који мења Петронијевића и Крсту Бобота.

Да ли су сагласни Миладиновић и Богићевић? Они су сагласни.

И Перовића?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Адвокат Шћепановић Вучић за млађаног Перовића Небојшу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За Перовића дакле Шћепановић.

Затим окривљени Николић, Поповић, Момић, Булатовић, Мишић, Миладиновић, Богићевић, Видоје Корићанин, Вељко Корићанин, Кастратовић, Брновић и Сокић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се претрес одржи

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Констатујем да је успостављена видеоконференцијска веза преко ЕУЛЕКС-а у Приштини и за данас смо позвали сведоке Али Никчи, Незир Кастрати и Шабан Кастрати.

Добар дан, да ли можете да нам се представите? Ту су и преводиоци Еда Радоман Перковић и Гани Морина, ако су ту?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Да, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте, добро. Да ли можете да нам се представите? Добар дан. Ко је господин у Приштини?

ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКС-а: Добар дан. Да, чујемо вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам се представите?

ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКС-а: Ја сам правни саветник у специјалној канцеларији тужиоца Републике Косова. Ја ћу вам помоћи у идентификацији сведока и у овом нашем данашњем саслушању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можете да нам кажете да ли су дошли данас сведоци Али Никчи и Шабан Кастрати и Незир Кастрати?

ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКС-а: Да, они су ту. Сво троје ту су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, замолићу Вас да, сва тројица су ту, да замолићу Вас да пре сваког сведока узмете њихова идентификациона документа.

ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКС-а: Овако, ми имамо овде Аљи Никчи, Незир Кастрати и Шабан Кастрати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, замолићу Вас да узмете њихова лична документа да нам прочитате и потврдите њихов идентитет и наравно после ове видеоконференцијске везе дакле након данашњег испитивања сведока, да нам пошаљете податке са њиховим, њихове податке у једном писаном допису.

ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКС-а: У реду, урадићу то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли онда да позовете прво сведока Али Никчија.

ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКС-а: У реду, долази, на путу је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немојте молим Вас, да успоставимо, па ћемо све после, завршићемо видеоконференцијску везу, имамо цео дан времена. Добар дан, Али Никчи?

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК ИЗ ПРИШТИНЕ: Је ли само да прочитам све податке или како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте нам податке и реците нам из чега то читате податке.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК ИЗ ПРИШТИНЕ: Значи ово је документ који представља личну карту Републике Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да ми кажете тај документ садржи шта, прочитајте нам податке.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК ИЗ ПРИШТИНЕ: Ево овако, презиме је Никч име је Аљи, датум рођења 20. децембар 1944. година, место рођења Рек е Алгенз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и број легитимације 200 је ли тако, 37?

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК ИЗ ПРИШТИНЕ: Овако значи број личне карте је 02756540.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми имамо овде неке друге, у реду. Хвала вам.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК ИЗ ПРИШТИНЕ: Има ту исто лични број ако Вам можда то значи, ако хоћете и тај број да Вам прочитам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може и лични број.

ТУМАЧ ЗА АЛБАНСКИ ЈЕЗИК ИЗ ПРИШТИНЕ: То је лични број 2003785087.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, то већ имамо овде у списима. Хвала Вам, прећи ћемо сада на испитивање сведока.

Пред судом је Али Нички кога суд испитује видеоконференцијском везом, претходно од стране радника ЕУЛЕКС-а потврђен је и његов идентитет и прочитани подаци из легитимације коју је понео са собом.

Господине Никчи добар дан, узећемо Ваше личне податке, реците ми Али Никчи од оца Саљи Никчија је ли тако?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Тако, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рођени сте 20.12.1944. године?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно, добро, и живите у селу Захаћ?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли разумете ово упозорење?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, претходно пре давања исказа полаже се заклетва, па Вас молим да понављате за мном. Да ли чујете превод?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: О свему што будем питан пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Говорићу само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да поновите. Да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Он опет понавља исто, каже разумео сам, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да сведок полаже заклетву тако што потврђује речи председника већа, а не понавља.

Реците ми молим Вас господине Никчи да ли сте Ви до сада према подацима које суд има давали исказ 10. јуна 2010. године и 28.06. 2012. године, 10.06.2010. године пред ЕУЛЕКС-ом? Молим?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Тражи да му се преводи албански све, па ја би вас замолио да ово поновите, јер он је прво рекао да разуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле према подацима које суд има 10.06.2010. године је он испитан пред ЕУЛЕКС полицијом, а 28.06.2012. године такође пред ЕУЛЕКС полицијом су њему показане неке фотографије и 28.06. га је испитао тужилац само да видимо ко, заменик тужиоца за ратне злочине?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми да ли остајете код тих исказа?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, стојим иза тога што сам тада изјавио у два случаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми само где сте били 14. маја 1999. године?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Тог датума дакле 14. маја 1999. године налазио сам се у Захаћу, тога дана ми је убијен брат са његовом женом и један рођак и изгореле су њихове куће. Они су нас прикупили тамо на једно место у Захаћу, почели су да гађају оружјем и онда су рекли, почели су да нас пљачкају рекли су нам да све што имамо да изнесемо напоље, односно да они виде и не сме нико ништа да крије јер ће бити драстично кажњен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми како се Ваш брат...

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Мени су убијали и сина који је тада имао 29 година, ми смо оштећени материјално, физички, психички и пуно чега, не би желео никог да окривим овде ко је недужан него ћу говорити онако како сам рекао када сам дао заклетву. Када су нас прикупили тамо у Захаћу рекли су нам да узмемо камионе, тракторе и да пођемо у правцу Пећи, онда су нас зауставили негде и раздвојили, то је било у Захаћу и било је у различитим униформама, било је и маскираних у разним бојама, дакле било је њих различитих формација. Код канала су нас зауставили, наредили су да силазе неки млади људи из камиона и трактора и ту су их зауставили. Хтели су и мога сина да зауставе ту, он је возио камион тог тренутка. Након извесног времена, неки Хамз Мурати, видели су га како је покушао да побегне из колоне, пратили су га и убили га поред куће Ибрахима, Ибрахимове куће. Онда су нас упутили према Пећи. Код фабрике акумулатора ту су нас зауставили поново, сећам се једног официра који је имао беле рукавице у војној униформи, отишао је и мога сина, наредио мом сину да сиђе из камиона и почео да га туче. Тако су почели да туку неколико сати су нас зауставили ту и рекли су нам да пођемо за Црну Гору. Ја сам се вратио у правцу Ћушке и на путу тамо у правцу Рожаја неки су изашли пред нас, тражили су и новац, то су били ови из паравојних формација.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Тражио је да ли сме да говори мало спорије и да прави паузе, рекао сам му да је то дозвољено.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Када су нас зауставили ту један полицајац из Пећи, рекао је да се вратимо, а ми смо ту били из Пављана, Захаћа и других села, вратили смо се поново моја кућа се налази поред канала где су убијени оних 18 људи. Пошли смо доле тамо према некој другој кући јер у мојој кући није било

могуће ући, мало доле тамо у село, отац оних синова пришао је каналу и приметио његове синове, своје синове како су убијени у каналу, он се зове Хајрулах Хисени. Након мало времена ишао сам и ја да видим, приметио сам све те убијене у каналу и приметио сам једног његовог сина, изгледао је као да спава. Приметио сам, видео сам њих и онда сам се удаљио. То је био петак, у суботу и недељу приметили смо дим у једном локалу ту близу. Онда смо се склонили у једној кући у селу и почела је киша да пада, онда су дошли неки из Пећи, да ли је било то у два сата после ноћи или мало касније, није ми сада познато и разговарали смо шта ћемо даље предузети, односно шта ћемо радити даље. Ја би вас замолио да Ви ако имате питања оно што вас интересује ја ћу одговорити, па ко има питања нека ме питају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позвали смо Вас због тога што ме занима да ли сте Ви били у дворишту Азема Мехметија када се становништво окупило у селу или у неком другом дворишту?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Нас су покупили и водили у једној кући близу гробља и тамо су нам рекли да извадимо све ствари и почели да нас пљачкају. Ту су претили једноме и ја сам мислио да ће га убити, међутим тог тренутка стварно нико није био убијен, ми смо били вани, а не у дворишту неке куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте на улици ја разумем?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, да, то је један стари пут и поред тог пута налазе се гробља, то поред куће оног Абдулаха ту у једној пољани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми ко је са Вама био од чланова Ваше породице?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Био је старији брат са својом супругом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците нам њихова имена.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Ја сам био са својом супругом, мој син је био исто. Шабан Сали Никчи то је мој брат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш брат. А Ваш син?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Ту се одвијала она задња офанзива јер 11. априла још једном су нас ту покупили, а то је био исти официр кога сам поново приметио 14. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како се Ваш син зове?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Име мога сина је Халил, Халил Али Никчи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико је по Вашој процени ту на улици било мештана?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Било је не знам тачно број људи који су били ту, било је њих доста, могу да кажем да је било између 40, па можда чак и до 100, али велики број њих није смео да изађе, па су остали унутар својих дворишта, односно кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви тада дали нешто од вреднијих ствари или новац?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да. Ја сам имао хиљаду марака, син је имао 500 марака син је имао, и свако је имао по мало новаца код себе јер је мислио некако да се извуче, односно да се спаси. И мој брат Шабан дао је 400 марака.

СУДСКИ ТИМАЧ ГАНИ МОРИНА: Прво је рекао евра, а сада се сетио да су тада постојале само марке, па се исправио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. На који начин сте давали тај новац?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Рекли су једноме тамо из села и рекли су ајде сада ти покупи све, новац, злато и све што имају вредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је тада било пуцања?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, ми смо чули пуцање али мало даље од тога места где смо ми били ту скупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим ту у те окупљене људе, у земљу, у вис? Да ли је вас неко тукао тада у том дворишту, на тој улици са том групом људи?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, пуцали су и у ваздух и ту поред нас, али никог нису убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је...

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Један који је пуцао био је намазан разним фарбама, он је гађао у правцу ту земље, није гађао у правцу људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је Вас неко тукао тада?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Не, ту нас нису тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми да ли сте тада видели можда Маљ Кастратија међу том групом?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Маљ Кастрати и тројицу других они су убијени једном другом приликом, не тога дана. А мене су тукли 11. априла када су нас окупили, пре тог датума, дакле пре тог датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте тада међу тим окупљеним људима на улици видели Браха Абдулаха?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Тај исти официр који је тада био априла месеца он је био 14. маја он је имао реденике око врата. Могу да кажем да је отприлике био старости између 50 или 60 година и имао је седу косу, мало проседу косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете онда прво да ми кажете да ли сте тада међу окупљеним људима на улици видели Браха Абдулаха кога су тукли?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Не сећам се да ли је био тамо где смо ми били окупљени, али сећам се да је он дошао поред канала тамо где смо ми претходно били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је жив тај човек данас?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да ли је то Бајрам Абдулах или Браха Абдулах?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Браха.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Прича се да је извесни Бајрам, био је заједно са онима који су убијени у каналу, али он извукао се жив. Мени није познато да ли га је неко саслушавао или не, он се зове Бајрам и он се извукао из тог масакра, односно спасио се из тог масакра који се ту догодио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Бајрам Смајлај, али ја Вас питам за Браха Абдулаха и за Вас, да ли сте Ви тада претучени, ту на том месту, ја сам разумела да нисте?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, мене су тукли у првој офанзиви у Захаћу 11. априла и ту су тукли мога брата Шабана. Дакле, то је било пре 11. априла, а 14. маја нису ме тукли, али мога сина да, који је и убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вас питам због тога што нама овде стоји да су тукли Вас, па су тукли Маља Кастратија, па су тако тукли Браха Абдулаха да је он преминуо од последица тих батина, тако да смо то сада разјаснили. Затим да Вас питам следећу ствар, када кажете да сте кренули...

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Ја нисам приметио да су тукли друге, ја се сећам да су мене и мога брата тукли 11. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: 14. маја не и нисам видео друге да ли су тукли или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код те групе људи када сте били ту на улици, колико је било тих, дакле, наоружаних људи, у каквим су униформама они били и осим што су узели тај новац, затим, што кажете пуцали у земљу, шта су још радили, ако су радили нешто? Дакле, био је тај сед са укрштеним реденицима, старости 50 година, како кажете и колико је људи још било?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Ту су били различити, било је различитих људи у различитим униформама, били су маскирани, офарбани, али сам приметио истог човека кога сам приметио и први пут 11. априла и он је био ту тог 14. маја присутан ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, које боје су биле те униформе?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: То су биле различите униформе, било је у виду коже тигра, али било је у различитим униформама. Ја не могу сад да се сетим тачно јер прошло је доста времена од тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте гледали и неке фотографије, да ли сте тамо препознали некога ко је био ту у дворишту, односно на тој улици где сте ви били окупљени?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, они који су били маскирани и офарбани разним бојама нисам препознао никог. Да настављам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Код фабрике акумулатора ту сам приметио Брновића – командира полиције, био је ту и Мија Брајовић, они су били некако у пратњи, често смо их приметили иза нас па понекад и испред нас. Дакле, реч је тамо где смо стали код фабрике акумулатора. Дакле, ја сам пришао и питао њега шта ће бити с нама, он је рекао „само ти гледај напред“ и они су након извесног времена нестали, где су отишли не знам, а нас су мало касније вратили назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми даље, вратићемо се на то, када сте кренули из села чији камион је возио Ваш син?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Камион је био марке „Фап 1314“, покривен цирадом, то је био наш камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је тај камион враћен после или је, шта се десило са њим?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Тога дана нису нам узели камион, ми смо ишли на оно место што сам рекао код фабрике акумулатора, па су нам рекли да се вратимо. Пре тога дана су ми одузели један аутобус у дворишту, један аутобус су запалили, ја сам имао три аутобуса, касније је дошла полиција из Пећи и тражила трећи аутобус и дошао је извесни Мића који је био саобраћајни полицајац још са неким људима па тражили трећи аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми када сте дошли код тог канала и када кажете да су издвојени ти млађи људи, ко је те млађе људе издвојио? Да ли су то били неки људи у униформама и колико њих је било?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, разумео сам. Колико се сећам то није било оних који су били намазани разним бојама, било је маскираних и наоружаних, дакле тога је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Није их било много, било је између 10 и 15, али су сви били негде, нису били на једном месту, неки су били горе, доле, десно, лево, значи нису били скупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам разумела да ли је Ваш син тада издвојен са тим мушкарцима, да ли је Ваш син ту?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Не, они су прво рекли њему да сиђе с камиона, али опет су му рекли да улази камион да би возио камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се даље догодило са Вашим сином, да ли сте Ви видели шта се догодило с овим мушкарцима који су ту одвојени код канала?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, ту се догодило оно убиство Хамза Муратија који је покушао да побегне и он је убијен мало даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови мушкарци, је л' сте видели шта је са њима?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Рекао сам да код фабрике акумулатора ту су нас зауставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али шта је било с овим мушкарцима који су ту били код канала?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Они су им наредили да се ослањају о једном зиду поред канала, да ли је било више или мање, не сећам се, али чини ми се да је било 18 лица који су убијени ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви гледали то убиство?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Не, ја нисам био присутан тог тренутка кад су они били стрељани, јер ми смо већ наређивали нама да пођемо даље, кад смо се вратили пред вече онда смо приметили у каналу да су они сви били убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али шта се са вама даље дешава кад дођете до те фабрике акумулатора шта се ту дешава са Вашим сином?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Рекли су му да сиђе с камиона, ту је један високи војник је био, мало слабији, није био пун, који је имао беле рукавице и почео да га туче. Сећам се да је један полицајац из Пећи рекао „ајде доста сад пусти га више“. Мало даље тукли су и друге, малтретирали су и друге, ја сам само посматрао, али мене нису тукли тог тренутка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме је тај војник тукао Вашег сина рукама, неким предметом, оружјем?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Он га је тукао, да кажем, физички, рукама, ногама, нисам приметио да је употребио неки предмет, да ли оружје или неке друге предмете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је претходно нешто рекао?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Не, ја нисам приметио јер он је био у камиону мало иза мене, али приметио сам га кад га је тукао, касније пришао је и рекао „сиђи доле“, престао дакле да га туче и дао му је нешто.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Ја бих га замолио, ако Ви дозволите да он понови шта му је то дао, јер то је био хуман гест тог човека који га је тукао.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Подигао је цираду с камиона да би људи могли слободније да дишу. Ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваш син морао да изађе из камиона па су га тукли напољу или како су га тукли док је био у камиону?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Не, прво су му наредили да он силази и кад је силазио доле тамо онда су почели да га туку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је људи тукло Вашег сина?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, да, то је био један човек, то је тај војник о коме сам ја малопре говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје је он, у коју боју је био обучен, је ли имао униформу или цивилно одело?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Колико се сећам он је био у војној униформи, имао је беле рукавице до лаката, е сад да ли је то војна полиција или припадник војске, војник неки, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао нешто на глави?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Богами не знам, не сећам се. Сећам се да је био у униформи, да је имао те беле рукавице до лаката, али што се тиче капе не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми шта се догодило са Вашим сином онда?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Тога дана није се ништа друго догодило, али ако ми дозвољавате ја ћу причати даље. Мог сина су убијали браћа Мића Марковића после те офанзиве. То је сигурно, то су били неким колима, то је мини „Мерцедес“, старога типа, он је убијен 10. јуна. Тога дана убијена су још три лица, да кажем истовремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваш брат и снаја да ли су они настрадали 14. маја или неког другог дана?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Мој брат Весел и његова жена Џејлан они су убијени 14. маја, односно они су убијени и изгорели у својој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли сте када сте се вратили видели та тела ових људи који су претходно одвојени ту код канала?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, и малопре сам изјавио кад смо се вратили да сам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели где су била тела на улици или на неком другом месту?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: То је била радионица Идриза Кучија, унутра у каналу су били сви у лежећем ставу и један на другом, изнад другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било крви у каналу или поред?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: То је био један тренутак јако, јако страшан, тежак, неко да ли је био сад у униформи или је био цивил, он је био преко рампе тамо и гађао је, могао је чак и да ме убије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И реците ми само да ли је Ваш син имао последице неке после тога дана од тих батина, да ли је он падао на пример када су га тукли?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Није претрпео нешто што би могао да кажем, да интервенише, није имао прелома, није имао неких рана, ја сам већ на почетку рекао да ћу говорити истину и да ћу само истину да говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте били, када сте разгледали ове фотографије, Ви сте заокружили неке људе којих се сећате, да ли се сећате из овога догађаја или уопште да сте их видели у некој ситуацији?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Што се тиче тога дана нисам их препознавао сем оног што сам рекао за оног командира и за Мију Брајовића и још за једног трећег кад сам рекао да је полицајац, значи они су били већ у полицијским униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове које сте заокружили који су то људи?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Тога дана кад је тужилац био у Пећи ја сам гледао те фотографије, те слике и наравно ја сам посумњао, нисам био потпуно сигуран, али сам посумњао и рекао сам да постоји могућност да су тај и тај и тај и тако сам их заокружио те слике, али ја сам посумњао, морам да истакнем још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете ли још да ми кажете везано, ми судимо само за тај дан 14. мај, да ли имате одштетни захтев у погледу имовине коју сте тада том приликом изгубили, дакле ако кажете да сте дали неки новац у погледу убиства Вашег брата и снаје?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Тако ми бога то не може ничим да се надокнади. Ја стварно сад не знам шта да Вам кажем, ја бих то тражио, али претрпео сам велики имовински губитак, али изгубио сам нешто што не може ничим да се надокнади, то је живот мога брата, живот мога сина, снаје. Ја сам тада имао три аутобуса, један су повели са собом, један је био запаљен у комшилуку, а за трећег су тражили да га одвеземо у Пећ, ја нисам смео да га одвезем сам. Позвао сам Мићу Марковића и замолио сам га да дође да га одвезе за Пећ јер сам страховао да га ми одвеземо, ко зна шта ће бити са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ће Вам питања постављати тужилац.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Онда изгорела кућа, ту је била 18x19 метара, двоспратна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, ког дана, ког дана је изгорела кућа?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Кућа и штала која је била и као радионица адаптирана 90x6 метара истовремено су изгореле, дакле 14. маја. Има сведока и за аутобусе и тај аутобус кога су они узели у мом дворишту купили смо га били у Шапцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ће Вам питања постављати тужилац, затим окривљени, браниоци и пуномоћник. Да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Никчи, само да се вратимо на почетак јутро тога дана па Ви у Вашој изјави кажете да сте били у Пављану код Зимера Гашија?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте код Зимера Гашија били Ви и Ваша породица. Можете ли ми рећи ко је из Ваше породице био присутан у кући?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, тако сам рекао. У нашој кући мислите ко је био?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У кући Зимера Гашија.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Ми смо били у кући Зимера Гашија, ја, моја супруга, мој син, моја ћерка и деца, дакле моји унуци, ми смо сви били у кући Зимера Гашија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је у кући Зимера Гашија био од чланова породице Зимера Гашија?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Ту је био Зимер Гаши, дакле, у својој кући била је његова жена, била снаја, а његови синови нису смели да буду кући него су били сакривени негде у шуми. Кад су почели пуцњи онда смо ми изашли отуд, пошли смо према селу, али касније сам сазнао да је Зимер са сином и осталима остао у својој кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ми реците због чега сте одлучили да из куће Зимера Гашија у Пављану кренете према Захачу и кренете у Захач?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Разлог је био што је офанзива дошла из правца Ћушке, ту смо чули пуцњаве тог тренутка. Онда смо преко једне ливаде и неких жбуња тамо смо почели да бежимо у том правцу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете офанзива шта Ви мислите под тим појмом офанзива?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Ми зовемо офанзивом када неко јуриша негде, а то су били неки људи наоружани који су ишли у том правцу и наравно почели су да пуцају и то ми такав налет називамо као офанзива, као јуриш.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На кога су они пуцали?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Ми смо приметили да су они пошли из Ћушке према доле и ми смо побегли да не би нас затекли ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кажете да су пуцали, кажите ми како су пуцали, у кога су пуцали?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, ми смо чули пуцњаве, ту се чуло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели да су пуцали у неког или сте само чули пуцњаве?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Ми смо били у бекству у правцу наше куће, нисмо приметили сад да ли они гађају у неког или гађају у ваздух, нисмо то приметили, нисмо гледали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте видели и неке куће које су биле у пламену, да ли је то тачно, у селу Пављан?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Како, како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте кренули из села?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: То није било у Пављане него у Захач, тамо где су нас покупили на оном месту о коме сам говорио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете овде у Вашој изјави да сте видели кућу у Пављану у пламену успут кад сте кренули ка Захачу?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, да, разумем Вас. У Пављане нисам приметио да горе куће или да је неко убијен, након тога кад смо ми изашли и како смо ишли према Захачу онда смо ми, односно ја приметио сам да горе неке куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то на путу ка Захачу?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, то је један стари друм који води у правцу Захача.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је далеко та кућа Зимера Гашија од Захача и места где сте дошли и Ваше куће у Захаћу?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Моја кућа и кућа Зимера Гашија нису то далеко, то је близу, али Захаћ, место Захаћ је отприлике отуд око километар даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли можете да определите ко су власници тих кућа које су у Пављану гореле да сте видели да горе? Које су то куће гореле?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, разумео сам питање. То је Ук Никчи, Шабан Мурићи, други, кућа Хаци Никчија, кућа Маљ Кастратија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још једно.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: И кућа Рама Салихија у близини тамо где смо ми били окупљени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми само још ово, да ли сте ви лично видели?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Када су нас вратили онда сам приметио и моју кућу и све оно око куће било је све сравнато са земљом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви видели да те куће чије сте власнике набројали сад да горе, да су у пламену?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми, долазите сада.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, да, то сам видио својим очима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Долазите у Захаћ и кажете на чистини испред сеоског гробља сте били окупљени, да ли се сећате ко је од ваших из породице и ко је од ваших сељана из Захаћа био ту окупљен све? Да ли можете набројати нека имена ко је био ту са вама у групи?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да. Од жена и деце не могу сад да запамтим али од ових осталих то је био Реџеп Никчи, он је био инвалид на једној нози и ту близу њега неко је испалио неколико метака али није био рањен. Ук Никчи, Осман Топљана, Исуф Топљана и други, било их је доста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам кажете колико је ту деце било укупно?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Мало је било деце, најмање деце је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то најмање?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Богами нисам сигуран, могу да дам неку паушалну оцену али ових старији одрасли било их је више, ту је био и мој син.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако дозволите ја ћу вам прочитати нека имена па ми ви реците да ли те људе познајете и да ли су они били ту са вама окупљени на тој чистини испред сеоског гробља?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, само изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Азем Мехмети?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Чуо сам име сада од Вас али размишљам да ли је био или није био. Да видимо да ли неког другог сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рамуш Рама?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, Рамуш Рама да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шабан Незири?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Не сећам се Шабана Незирија да је био ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Садри Рама?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Не сећам се да је био Садрија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хајрулах Исени?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зиле Добра?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: То је вероватно нека жена била, не сећам се њеног имена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам значи нешто име Кастрати Незир?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био ту?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: За Незира Кастратија питате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Нисам сигуран за овог Незира Кастратија. Можда је био али стварно не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кажете сада у данашњем Вашем исказу да сте ту давали новац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је и колико је дао, да су дали и његов син и његов брат, а рекао је и...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па што ме прекидате судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не губимо време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте поред новца давали још нешто?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Када смо се вратили ја и мој син да узмемо трактор и камион, била је једна столица која се врти тако у круг у камиону, они су ту столицу узели из камиона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не мислим на то, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, рекао је да није, знате, зато вас прекидам. Кад је дао новац, само новац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте давали лична документа ту где сте били окупљени? Да ли вам је то неко тражио?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Они су тражили документа али ко је дао и ко их није дао није ми познато. Ја лично за себе говорим ја нисам дао документа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте давали злато, сатове и још нешто?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, да, то да и минђуше и, минђуше, па прстење и све што је било од злата и ниске разне и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви тада видели да је неко и ко је давао лична документа и коме од окупљених?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Био је код нас један гост Сен Гаши, њему су одузели кола и лична документа. Знам да је један број њих бацили су документа тамо испред себе и да су та документа узели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да ли је неко та документа узео?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Па то су иста лица који су тражили они су покупили документа, новац и остале ствари, ти исти људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су та лица тражила од вас документа?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Ми уопште нисмо размишљали о тим парама и о тим стварима, ми смо размишљали само да се извучемо живи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти који су вам тражили паре да ли су вам изричито тражили документа?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, да. Прво су нам то тражили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи прво су вам тражили документа, је ли тако?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Све што имате са собом све треба да извадите и да баците ту испред себе и тај ко буде сакрио нешто, ко не вади то и не ставља, он ће бити скинут до голе коже и ако откријемо да је нешто сакрио тај ће бити убијен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је том приликом када су вам узимали та документа и новац неко рекао да кренете за Албанију?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је то рекао?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Како да запамтим сад ко је рекао, кад су нам рекли да пођемо ми смо се осетили јако јако сретни због тога што су нам рекли да сад можемо да пођемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да док сте били окупљени да су они пуцали у ваздух и поред вас, да ли је неко пуцао на њих, мислим на ову војску која вас је држала?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Не, не. Нико није гађао у њиховом правцу, један је као што сам рекао, тамо где је био Реџеп Никчи он је пуцао на доле али сад Реџеп Никчи није више жив, он је умро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То док сте били у Захаћу да ли је неко отимао, одузимао моторна возила, да ли вам је познато?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Моторна возила су они одузели пре тога, не само тога дана. Када смо се вратили онога дана кад су рекли да се вратимо кући ми смо приметили много кућа да горе и то смо приметили кад смо се вратили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли можете да се сетите које су куће гореле у Захаћу?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Мало пре сам ја вам испричао. То је ту близу нас, кућа Рама Салија, ту је био поред нас где смо били окупљени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли још неку кућу знате да је горела?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, рекао сам мало пре, Ук Никчи, па онај Мурићи, Маљ Хаџије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је Незир Кастрати? Да ли је његова кућа изгорела?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кућа Зиле Добре? Кућа Садри Раме?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Тог тренутка видело се да куће горе али сад појединачно чија ја стварно ту сад не могу да кажем али Незирова кућа да, тог тренутка. Реч је о датуму од 10. јуна кад је убијен мој син, ту су убијени још они

остали о којима сам говорио и зна се тачно ко их је убио, ако сте Ви заинтересовани Ви можете знати ко је њих убио тог датума.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми да ли је неко у селу Захаћ имао нека боља и скупоценија возила типа „БМВ“ или „Ауди 100“?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Можда је неко имао таква возила али мени није познато, није ми познато, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте стигли до овога канала и ауто-сервиса да ли вас је неко зауставио и да ли знате ко вас је то зауставио пре оног тријажа?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, тамо кад су нас зауставили то је била војска. Нисам препознавао никог ко је, шта је, али знам да је била војска. Онда су ме питали за неког Ибрахима, Ибрахим Никчија. Ја сам реко има два Ибрахима. Један се зове Ибрахим Никчи, а други се зове Ибрахим Ука. За кога питате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко вас је зауставио?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Не, није ми познато ко нас је зауставио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте Брновића, да ли је Брновић био ту близу сервиса?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Тог тренутка не, он је био присутан кад смо изашли тамо горе код фабрика акумулаторе, тад је био ту. Он се кретао негде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам још само мало. Кажете да су ваш брат и снаја изгорели у кући али нам нисте рекли у чијој су кући то изгорели?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: У својој кући, у њиховој кући. Они су се вратили из Пављана након тога кад смо чули, односно и они чули пуцњаве вратили су се својој кући, ту су их затекли, ту су им запалили кућу, убијали њих и наравно и они изгорели у својој кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је власник те куће, ваш брат или снаја?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Брат, брат је власник те куће, то је Весел Сали Никчи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми још нешто да ли знате шта се десило са Зимером Гашијем и шта је било с његовом кућом и његовом породицом?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Након престанка тог јуриша, те офанзиве, онда смо сазнали шта се ту догодило. То је било сутрадан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам шта се догодило?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Они који су били у дворишту Агушија они су њих покупили, водили њих у кућу Зимера, ту запалили у кућу и њих су убили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имао бих само још нешто, Незир Кастрати је такође давао изјаву везано за 14. мај и за село Захаћ и он у својој изјави каже, ја ћу сад да вам цитирам: „Ја сам видео да су они“, а мисли на војнике, „претукли тројицу људи и то Али Никчија, Абдулах Браха и Маљ Кастратија, па је Маљ Кастрати после преминуо“ и то се дешава тамо где сте били окупљени, само вам то предочавам, ништа друго. Имате ли неки коментар неки јер Ви кажете није било...

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Ја сам рекао да мене нису тукли 14. маја али су ме тукли 11. априла. Тада су тукли и мога брата Шабана, то је било на брду тамо код Захаћа, а не 14. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле предочавате, извините, само ми кажите са ког записника?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је записник о изјави коју је Кастрати Незир дао 24. јуна 2010. године ЕУЛЕКС-у и тужиоцу за ратне злочине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам још само једно питање. Кажете да сте видели тела у каналу, да ли знате шта се десило на крају са тим телима?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, познато ми је. Био је петак, ја сам прво приметио Хајрулаховог сина који је био мало горе изнад тих тела, имао је бркове и то и дан данас некако ми лебди пред очима. У суботу и у недељу избио је дим у тој радњи и почела радња да гори и вероватно ти лешеви су изгорели, да ли тога дана или пре тога дана није ми познато али изгорело је, изгорело је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је било 18 лешева, да ли вам је познато.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Ја нисам тела видео након што су изгорела, то вероватно вештачење кад је извршено они који су извршили они знају боље колико их је било и како су изгледала тела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да ли вам је познато да ли су та тела негде сахрањена и да ли су предата породици?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Не, они су нестали та тела отуд. Касније су пронашли неког.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми кад касније ако вам је познато?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: То је место које се зове Рухоц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да сведок треба да ове податке званично које имамо, оповргава или да потврђује или шта?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Место?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Рухоц.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По вашем сазнању колико је тамо лешева пронађено?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Нису пуно лешева нашли тамо у Руховцу, можда између четири и шест, по мом сазнању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоци?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. И укључите микрофон да вас чујемо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Извињавам се. Мене интересује господине у селу Пављан кад сте били код Зимера Гашија, које је то доба дана било 14., у колико сати сте били тамо код Зимера Гашија Ви и Ваша породица?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Ми смо пре ишли код њега јер њега наша кућа је поред пута и ми смо избегли из моје куће и отишли код њега. Код мене су упали ноћу у мојој кући двојица наоружаних људи али били су цивили. 90% ја сам убеђен да су то биле наше комшије. Почели су да ме ударају ногама и да траже новац. Мој син побегао је из собе са другог спрата исто вече и сутрадан ми смо напустили кућу и ишли смо за Пављане.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Дакле, ако ја Вас добро. Извињавам се.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: У Пављане смо ми остали отприлике око две-три недеље у кући Зимера Гашија. Тај напад кад је започео било је око осам сати ујутро. Зимера са својом породицом оставили смо у његовој кући, ми смо изашли и побегли наниже и онда наравно испричао сам шта је било касније.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Потврдите ми ако сам вас добро разумео. Дакле, Ви сте из куће Зимера Гашија побегли према вашој кући, односно према Захаћу негде око осам часова ујутру или нешто касније?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, да, тако је.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А када сте чули пуцњаву из правца села Ћушка?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: То је било пре осам сати.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Колико пре тога, сат, два, пола сата, 10 минута?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Не, не, није имало толико. То је било сасвим близу, ту можда 10-15 минута разлике.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Та офанзива како је описујете, село Ћушка, Пављан и Захаћ, да ли је по Вама била, Ваш утисак, била истовремена и да ли је извршена од стране веће војне групације?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Колико их је било у Ћушку мени није познато али тај напад почео је истовремено, према Захаћу па онда према доле.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Колико их је било у Ћушку мени није познато али тај напад почео је истовремено према Захачу па онда према доле.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мислите да је то била једна већа војна офанзива и да ли је било ангажовано неких тенкова или неког тежег наоружања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је видео?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је видео? Можда су били ангажовани а он није видео а можда и нису били ангажовани.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја га питам шта је видео и шта је имао као утисак ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је видео?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Јел дозвољавате одговор на питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли су били ангажовани тенкови то не може знати.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Није нам одговорио. Имамо сведоке који су видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно чека да прича.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, ја сам тада приметио, да ли су то били парамилитарци, да ли су то били припадници војске, мени сад није познато. Било их је различитих, било је две-три врсте формација који су долазили у том правцу. Е сад каква су возила имали, ја то не знам нисам приметио.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ви сте рекли када сте се склонили у кућу Зимера Гашија да су синови Зимера Гашија били ван куће односно да су побегли у шуму и тамо се склонили. Да ли можете да објасните како то да се Ви из Захача склањате у кућу Зимера Гашија а његови синови беже из те куће и склањају се у шуму? Да ли постоји неки разлог за то?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, могу да вам испричам. Моја кућа је близу Зимеровој него селу Захачу, моја кућа је на врх Захача ту поред канала где су они убијени. Зимер ми је баџанак, жене су нам сестре, то је пашеног мој. Његови су синови, нису смели да остану ни у њиховој кући ни у мојој, само ми старији смо остали,

они су побегли од кућа. Они су се сакрили по жбуњу тамо. Била је Бистрица ту близу, Гораждевац је био близу тако да постоји могућност да су ушли у Бистрицу ту негде до пола и да су ту стали и остали извесно време и та могућност постоји.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да се вратимо на ово што сте Ви видели у каналу ауто сервиса Кучи. Тела која сте видели, међу телима се налазио и Ваш син. Да ли су та тела била сложена? Молим?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Не, не, тога дана мој син није убијен.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Није био син? Ја се извињавам, погрешно сам Вас разумео. Али питање моје везано за тај канал и лешеве кој сте Ви видели у каналу. Да ли су они били сложени то јест пренети са неког другог места где су убијени па сложени у канал и питао Вас је тужилац да ли сте видели да је било крви у каналу на тим лешевима?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Па немогуће је да ја приметим тог тренутка да ли је било крви или не јер то је био стравичан случај и стравична ситуација. Али сам видео сина тог Абдулаха и њега сам, не Абдулаха него Хајлураха извините, и препознао сам њега а они су били постављени тако као кад неко слаже балове негде ставља. И тај син Хајлураха он је имао бркове. Зато сам га управо и препознао на основу тога.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хвала лепо. Немам других питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Јел још неко од бранилаца има питања?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да ли дозвољавате да ја нешто кажем и у вези мога сина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па логично би било. Кажите.

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Хвала Вам. 10. јуна око 03 сата поподне, знамо да је 09. склопљен споразум о престанку рата и 10. ми смо чекали да спремамо ручак. У селу Пављане ушла су нека кола жуте боје, то је био марке „Мерцедес“. Подметнули су пожар у кући Адема Гашија. Мој син са братом од тетке случајно изашли су тамо на углу Агушове куће и једноставно су налетели на њих. Они су пуцали и убили их. Адем Гаши тог тренутка видео тај приказ, приближио се, узео је мога сина и одвео га на једно друго место јер је био ту негде поред неке воде. Онда је пошао у правцу Захача и пре него што је стигао у Захач, тај „Мерцедес“ пре него што смо, ушао је у кућу Зогаја и Незираја, ту су убили Незирову жену и ћерку и оног Хацију Зогаја. Дакле, истовремено кад су дошли из Пављана то урадили, ми смо чули пуцњеве и доле и горе кад су пуцали. Знало се да је убијен мој син, да су и они убијени. Ето то тако се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али везано...

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Ја сам Вам захвалан што се Ви заинтересујете да откријете све те злочинце који су убијали те људе. Халит Адем Гаши он може то да потврђује јер је он својим очима видео те људе. То су браћа од стрица Саша, Лаза и један други да ли је био Павлов син или ко је био али тамо горе су била та тројица. А онај Миша он је саобраћајни полицајац у Крагујевцу. Жао ми је, са Мићом сам имао јако добре односе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас је сада? Е сад да констатујем пише да се веза прекинула.

Поново је успостављена видео конференцијска веза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вас је тужилац чуо господине Никчи а да видимо само још везано за 14. мај ово што ми судимо, да ли има још питања? Остали браниоци немају питања. Оптужени не? Пуномоћници. Изволите.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Ја би само хтео да питам у вези ових тела које је он видео тамо у каналу. Да ли може да нам објасни да ли је бар неко тело било ван канала или су сва тела била у каналу како их је он приметио?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Не, сва тела су била у каналу. Ван канала нисам видео лешеве ван канала. Ту су била нека гвоздена врата која су била склоњена.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Кад су их покупили како је рекао, он је рекао да су их њих покупили тамо код гробља. Да ли зна да је било окупљања тих људи и на другом месту у Захачу осим тога код гробља где је он био? А где је било оних који су их покупили на другом месту?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: За тај тренутак мени је познато али за друге случајеве није ми познато. Кад смо пошли у колони сви скупа онда су се прикључили са стране, сад ко је ту све био прикључен није ми познато.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Рекао је да је Брновић и још неки Брајевић како је он рекао, да су се они кретали. Јесу ли се читаво време они кретали тако по том путу док су њих приводили тамо до фабрике ауто делова?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Примећени су да су били у покрету кад смо били близу фабрике акумулатора.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: А да ли их је видео и на друго место?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Ја не. Ја сам их ту приметио и како сам рекао ја сам их питао шта ће бити са нама, они су рекли немој даље да питаш, гледај напред испред себе и немој да питаш даље.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро. Кућа његовог брата Веселја који је погинуо тог дана који је убијен тог дана, да ли се налази близу његове куће или је негде на другом месту?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Не, близу је то. Ми смо близу један другог. Можда има око 200 метара.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: А овог брата Шабана како се зваше онај други брат његов? Јел и он има кућу ту поред Ваше?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да, да, и његова кућа је ту близу. Можда 60-70 метара.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Његова кућа била запаљена?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Да.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Рекли сте да су тела одношена из канала тамо и у Рухоту пронађена нека. Да ли знате чија су тела пронађена и колико је њих укупно, колико тела је пронађено тачно? Јел зна чија су тела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не зна број...

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Ја сам им заборавио имена, знам да су двојица била са презименом Хајлураху и један од ... ја немам тачни податак сад ко је све био.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: И сва су тела пронађена у Рухоту јел тако?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Али знам да су неки пронађени у Рухоту.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Јесу ли сва пронађена у Рухоту?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Не, не сви.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Дакле, нису били они пребачени сви у Рухоту него и на друга места?

СВЕДОК АЛИ НИКЧИ: Не, нису пронађени сви у Рухоту него и на другим местима.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: И још једно питање би хтео, да ли можете да нам кажете шта је Вама одузето тог дана од имовине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, паре, рекао је ти аутобуси. То нам је испричао па камион касније, па аутобуси раније, касније ето то вам је то.

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Добро. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има питања? Не. Да ли Ви имате још нешто да кажете? Ваше трошкове за данашњи долазак покрива ЕУЛЕКС. Ја се Вама захваљујем што сте дошли, што сте уложили напор и стрпљење да сада дате исказ пред судом. Да ли бисте могли сада да кажете да дође и следећи сведок а то је Незир Кастрати.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Судија, да, он тражи накнаду штете али колико то износи њему није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само за Незира Кастратија ми имамо податке када је он био код ЕУЛЕКС-а, ето то нам прочитајте.

ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКСА: Значи, овде имам податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само мало, извините овде је нека микрофонија. Господо, пред судом је Незир Кастрати чије податке чита припадник ЕУЛЕКС-а. Изволите. Прочитајте нам сада када је он рођен, име оца и тај матични број или број личне карте шта већ имате. Изволите.

ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКСА: Значи, презиме Кастрати, име Незир, датум рођења 12.03.1939., место рођења село Захач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца Бајрам?

ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКСА: Лични број...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А име оца Бајрам?

ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКСА: Да, отац је Бајрам. Његов лични број је 2019113607.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. То је то. Дакле,

Пред судом је Незир Кастрати чији су подаци прочитани од стране службеника ЕУЛЕКС-а.

Суд констатује да су они исти као и у извештају о испитивању од 21.04.200. пред ЕУЛЕКС-ом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кастрати добар дан. Сада смо чули Ваше податке, ми смо Вас позвали као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину јер је лажно сведочење кривично дело. Све што Вас питамо морате да кажете осим питања која би Вас или Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Сада чујете превод вероватно.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Да, разумео је што сте рекли судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Молим Вас да понављате заклетву за мном. Заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорићу само истину.

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Говорићу само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: И ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Упозорен, опоменут, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви остајете код овог исказа? Да ли се сећате шта сте причали 2010. године?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Па могу донекле да се сетим, али нешто сам и заборавио искрено да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви били у селу Захач 14. маја 1999. године?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Да, сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е онда да Вам кажем, Ви сте пред ЕУЛЕКС-ом говорили о три датума о 14. мају, 18. мају и о 10. јуну. Нас данас интересује само 14. мај. Дакле, рекли сте да сте тога дана били у групи са Хајлурах Хисенијом и да сте се кретали према центру села и да су тада војници Вам рекли да извадите све што имате. Кажите ми шта сте Ви дали? Шта да извадите све што имате? Да ли сте дали новац или неке вредне ствари или шта?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Судија, сад сте много питања поставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Много питања. Рекли смо да нас интересује од ова три датума, само датум 14. мај. А питање је било само једно. Пошто је причао како су се окупили, да је он био у групи са Хајлурах Хисенијом, да су припадници паравојних снага рекли да изваде све што имају па да се врате кући. Дакле, питам шта је он конкретно дао том приликом? Да ли су то неке вредне ствари или новац или шта?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Сећам се да 14. маја они су наишли из неколико праваца, из праваца Пећи и других места. И онда наравно, из тих праваца смо приметили да се крећу неки људи и онда су дошли наравно и покупили нас и извели тамо поред једног главног пута, друма.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Он је говорио поприлично али углавном је то што је хтео да каже, али ја би га замолио да понови још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите господине Гани, реците му да нас интересује ту причу тако уопштено, он је рекао да остаје код ње. Значи, интересује нас да ли је он том приликом нешто дао од вредних ствари или докумената? Значи, да не прича оно ми смо, они су, и тако даље. Него за себе нека нам каже.

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Ја лично сам предао њима личну карту и сва друга документа која сам имао са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда да нам каже да ли су ти људи били у униформи и које боје?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Мислим да је хтео да настави шта је још дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је дао још нешто нека каже.

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Не, ништа друго нисам дао, нисам имао шта да дам јер ја нисам имао пара код себе, али од осталих људи су прикупили све што су имали, од жена су прикупили и ове огрлице, прикупили накит, новац, све што су имали и то бацили су једно ћебе које су они наредили да се то убаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су ти људи били у униформама и које боје?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Па било је шарена униформа, били су офарбани, носили су неке мараме и то је било чудо како је то изгледало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је међу њима било и људи у цивилу?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Не, цивила није било, сви су били у неким униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорио је о Милисаву Марјановићу, Веску Вулевићу, јесу они били у цивилу или у униформи?

ПРЕВОДИЛАЦ ГАНИ МОРИНА: Да ли бисте поновили још једном њихова имена јер није разумео имена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорио је да је том приликом видео Милисава Марјановића и Веска Вулевића?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Они су били цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они били наоружани?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро. Шта се десило код гробља, да ли је био код гробља?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Тог тренутка су се догодиле неке ствари, неко од команданта наређивао је четири војника тамо да оду Доњој Махали и убијали су тамо у Доњој Махали неке људе. Неки су били у колони, неки су били ван колоне, али тако смо ишли сви скупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И рекли сте да сте били сведок када су код аутосервиса „Кучи“ мушкарцима је наређено да са трактора сиђу и да су

одабрани по именима, где сте Ви били да сте Ви били исто на трактору и о каквим списковима се ту ради?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Ја нисам био у тој колони, ја сам био ван колоне тамо у неком жбуну и нећу да кажем оно што нисам видео, касније сам нешто начуо и рекли су ми шта се догодило и коме су наређивали да сиђу са трактора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се Ви прикључили тој колони која је ишла ка Пећи?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви за то како су мушкарце изводили и затим како су Есму Демаку отели, да ли сте Ви то видели или Вам је неко касније причао?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Ја нисам видео то шта се догодило својим очима, касније сам сазнао јер они који су се вратили они су испричали ко је ту све убијен, коме су наређивали да сиђу са трактора и шта се догодило са њима, то након тога сам ја начуо од тих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Незири, односно Кастрати, када сте били 16.02.2011. године препознавали са фотографија неке особе, реците ми да ли сте Ви тада препознали неког на фотографији које су Вам показали припадници ЕУЛЕКС-а?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Не, ја сам том приликом нисам препознавао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Било је немогуће препознавати тада некога, односно приметити некога познатог јер су били тако офарбани и било је немогуће препознати некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ми реците рекли сте тада пред ЕУЛЕКС-ом 2010. године да је командант припадника паравојних снага био Кастратовић, али да је он био низак, дебео и имао малу браду, откуд Ви то знате?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Ја не сећам се да сам споменуо презиме Кастратовићу јер ја њега нисам познавао тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада ћемо да видимо шта има да Вас пита тужилац. Изволите. Сада Вам питања тужилац поставља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми господине Кастрати где се налази Ваша кућа у односу на центар села?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: У односу на центар села моја кућа се налази негде горе у селу и то отприлике има око километар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове тај део села?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Ја се извињавам ја нисам могао да схватим о чему се ради, како се зове та махала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како зовете дај део села који је километар од центра села и налази се на брду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гани каже да не може да схвати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не може да схвати, је ли то неки описни назив Гани, нека Вам понови.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се та махала зове?
СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Он каже али неразумљиво.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зимре?
СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Можда горња.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горња.
СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Извините то је Горња Махала, то је Горња Махала, тако они зову то. Он хоће да каже „епалме“ али не може да изговори добро, сада смо разумели.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли у тој Горњој Махали где је Ваша кућа живе још неке породице са презименом Кастрати?
СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Мислим да пише сада покушава да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?
СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Написао је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А написао је назив махале, добро.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Махала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, хвала Вам.

Да констатујемо да је преко ове видеоконференцијске везе на мониторима се видело оно што је написао сведок назив махале, махала „срме“.

Е сада реците нам дакле да ли има још породица Кастрати у тој Горњој Махали?
У Срме Махали?
СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Да, има око 5-6. Има између 5 и 6.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли породица Кастрати живи у тој Горњој Махали или их има и у другим деловима села?
СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Да, има у доњем делу села, има између 20 и 25 кућа у самом селу.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је почео напад где сте се Ви налазили?
СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: У кући смо били горе тамо где сам рекао у горњем делу села у оној махали.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте знали да је почео напад?
СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Да, ми смо чули пуцњеве прво из правца Ћушка и чим смо чули те пуцњеве ми смо одмах побегли, ишли смо у том делу села.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте кренули из Ћушке да ли се Горња Махала где Ви живите, налази прва у односу на центар села?
СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Има и других кућа које су изнад моје куће, у једном делу која је изнад наше махале, има дакле других кућа.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако би се из Ћушке кренуло према центру Захаћа, да ли се мора да прође кроз ваше насеље?
СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Да, да, то је један стари друм, пут који је пре постојао и то пролази поред моје куће можда 50-так метара ту.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је та војска која је вршила напад ушла у вашу махалу?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Да, прво су ушли у нашу махалу и прва кућа која је изгорела, то је моја кућа, касније су ишли надоле и изгореле и друге куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви видели ко је упалио Вашу кућу?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Не, нисам то видео јер ја сам био на чистини тамо, оној ледини и касније сам приметио да су изгореле куће оних Кастрата, других породица са презименом Кастрати из наше махале.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да се сетите које су то куће које су изгореле са презименом Кастрати у вашој махали?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Ту је моја кућа, па мог стрица кућа и друге куће оних других наших рођака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове Ваш стриц и како се зову Ваши рођаци чије су куће изгореле?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: То је Маљ Кастрати то је тај стриц, Незир Кастратија и моја, Зимер Рама и неки други, има пуно ту из наше махале којима су куће изгореле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ти војници који су дошли, пуцали када су ушли у Вашу махалу?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: То је било непрекидно од Пављане када су дошли према нашем селу, ту је било нон стоп подметнули ватре, палили су куће и наравно пуцали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ти војници улазили у Ваше куће?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Не, не, то ми није познато ја сам био горе, тамо у селу када је изгорела кућа, да ли су они ушли унутра или нису то ми није познато, то нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да ли су нешто узимали из кућа?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Не, нису ништа узели, само су подметнули ватру, запалили кућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам опишете шта се дешавало у центру села и ко вам је наредио да одете у центар села?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Они су ту нас окупили све, покупили новац, злато и све што је било вредно, и онда сам ја када су нас пустили и када су нам рекли идите својим кућама, ми смо пошли, ја сам тада стигао до своје куће и онолико колико смо могли да спасимо, да угасимо ватру успели, остало је изгорело све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте давали лична документа, да ли је то било у Горњој Махали или у центру села?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Не, ради се о томе да ми који смо дошли из наше махале ту у центру и још неки други сељани који су дошли из других крајева села, других делова села, о њима се ради, они су исто тако дали своје ствари, па и ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим на лична документа?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Код гробља тамо, код гробља где су нас зауставили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ту дали лична документа?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Да, ту смо дали лична документа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко Вам је наредио да дате лична документа?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Такво наређење дао је командант и ја нисам смео да гледам јер кад би приметили да ја нешто гледам они би одмах рекли шта то гледаш и ко зна шта би то било, вероватно он је наређивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта је било са тим документима?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Шта се догодило са њима...

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са документима?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Па они су узели та документа, вероватно су запалили та документа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се нешто дешавало у центру села у смислу да ли је ту неко малтретиран, да ли је тучен?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Да, ту је било малтретирања, а било је и убиства, четири војника су отишли мало ниже у Доњој Махали убијали четворо људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете ближе да нам кажете где су четири војника то мало доле убијали, који је део села, која кућа?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: То је отприлике километар испод села, такозвано доњи део неке махале, тамо се то догодило то убиство.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код које куће?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: То је код куће Садија Раме, где је и он убијен и његов син, и један са презименом Незирај, они су убијени и наравно запаљени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је то Вама познато да ли сте Ви то видели та убиства и то одвођење?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Када су нас пустили, ми смо лично отишли, изнели та тела из штале и ја сам тада видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели ко је одвео те људе чије сте посмртне остатке касније видели како кажете?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: То је командант, он је био главни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ти људи који су убијени и чије сте лешеве видели, били са вама у групи у центру села па су одатле одведени доле?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Не, они нису били са нама ту у центру села, они су били у својим кућама тамо на том месту ја сам назначио то испод села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ту су убијени?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви док сте били у центру села, да ли сте видели то малтретирање које помињете, и ко је ту био малтретиран?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Ја сам та тела видео када су нас пустили, када су рекли да одемо онда сам, онда смо ишли и ја сам ишао видели смо та тела, они су узели паре од тих људи јер су рекли нећемо вам убити сина ако дајете паре, они су дали хиљаду није рекао који новац, и поред тога опет су му убили сина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам ја Вас добро разумео, Ви сте рекли да сте личне карте, лична документа дали у центру села и тада сте рекли и рекли сте за центар села да је ту неко био малтретиран, можете то та објасните ко је ту био малтретиран?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице, дозвољавате пре него што сведок одговори, ја морам да ставим примедбу на начин испитивања тужиоца, на претпоставци заснива питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, седите. Чућемо одговор.

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Ево шта се догодило, један тамо је пуцао поред ногу једног човека, то се догодило али нису никог убили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су неког тукли?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Да, једног су тукли из села, једног нашег мештанина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то било ту у центру села где сте Ви давали лична документа?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: То се догодило поред гробља када смо сви били тамо поред српског гробља то је у сред села. Ту се догодило то, ту су тукли једног.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате кога су то тукли? Како се зове тај човек?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Он Али се звао тај човек, Незирај презиме, Али Незирај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био повређен, да ли сте га видели после тога?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Њега су погодили два, три пута и оставили га. Није био озлеђен, он је имао тада 70 и више година, стар је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам значи нешто презиме Кастратовић?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кастратовић.

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Да, чуо сам то презиме, али ја нисам га познавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да је он неке Кастратије из ваше породице спасао том приликом?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Није ми познато, не, не, стварно не знам о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Браниоци? Не. Оптужени? Не. Пуномоћник?

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да ли је неко њему страдао тога дана или у току овог рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само у току овог дана, нећемо уопште.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Тога дана?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Ког датума конкретно?

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: 14. маја када се то догодило све?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Не, не, што се тиче моје породице нико није настрадао тог датума.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Хоћете нам рећи шта су радили ова двојица што сте поменули Марјановић и Вулевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо, он је рекао да су били без, значи то имамо, он је рекао да....

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Без наоружања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево пише Вам, сад ћу да вам прочитам. Сад ћу да вам прочитам, рекли су да одемо у близину гробља.

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да ли су они некоме помагали или нешто тако у том смислу сам ја мислио да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, како год да мислите. Ништа није он ништа за њих овако ново рекао?

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Хоћете ли нам рећи онда јесте рекли за ову, некако нејасно је било све ово што сте рекли да су убијали четири лица ових четири војника, кога су то они убили ту, имена тих лица која су убијена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где мислите?

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Он је рекао да су их одвели тамо ниже четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је нашао тела?

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је Садет, Ваљдет Рама, Сани Рама, Шабан Незири, рекао је, је ли то?

МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Добро, хвала. Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја сам запамтила. Господине само да Вас питам, да ли Ви знате ко је Каплан Кастрати?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: То је од мог стрица син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је његова кућа? Да ли у вашем или у доњем делу?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Његова кућа је у сред села, али каже се још и Доња Махала, али у самом селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то близу на пример, уствари немам појма да ли ту пролази Бистрица?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет питам безвезе.

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Не, Бистрица је даље од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли може да се дође од Бистрице, па да се прво наиђе на пример на ту Доњу Махалу, па да се онда иде на горе?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Не знам како да вам објасним сада, тамо где има највише кућа, дакле где је број кућа највећи ту се налази и његова кућа у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми да ли се њему нешто десило овом приликом 14. маја и да ли су они уопште били у колони људи која је ишла за Пећ?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: О коме се ради сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О Каплану Кастратију?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Не, не, није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кажите ми у ком тренутку сте се Ви склонили када је, што кажете да је колона ишла, а да Ви нисте ишли, када сте се Ви склонили ту са стране из групе ваших мештана?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: То се догодило истога дана када су нас зауставили поред гробља, тада смо ми неки се склонили по жбуновима тамо поред те групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Немам шта да додам, једино што у вези моје ћерке што су је убили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када се то догодило?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Она је убијена 10.06.1999. године око пола три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли она била ту у селу у својој кући?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Не, они прво су у Пављане тамо убили су оног сина. Након убиства тог Алијиног сина у Пављане они су сишли доле, дошли су до куће моје ћерке, узели јој 50 марака, жену су убили у кући комшије, а ћерку су убили у њеној кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците нам како су се оне звале и колико су имале година?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Жена је имала 45 година, а моја ћерка је имала 23 године. Том приликом убијен је један мушкарац у тој кући и још једна девојка из комшилука која је убијена истовремено са мојом ћерком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам како се звала Ваша супруга и Ваша ћерка, њихова имена?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Кастрати Ајше, то је име жене, и Љуљета Кастрати то је ћерка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Што се тога тиче чуо Вас је ЕУЛЕКС, чуо Вас је тужилац, а мени ћете рећи да ли постављате имовинскоправни захтев за кућу која кажете да Вам је изгорела овог 14. маја?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Да, зашто да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, постављате имовинскоправни захтев. Да ли знате колико је то пара или то можете и касније да определите?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Тражи да се понови још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, колики је тај одштетни захтев?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Ја не знам колико да тражим, кућа је била једносратна, 12x10 метара, једносратница, не знам сад колико то вреди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то можете и касније. Ја се Вама захваљујем што сте дошли и сада можете да идете. Ми ћемо да сачекамо овог следећег сведока и за то време ћемо да направимо паузу. Уколико режији одговара може за време паузе да одјави ову везу. Шта је рекао сада?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋА: Пита да ли желите да чујете имена убица, значи људи који су убили ћерку и жену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ако знате, ја Вас разумем обавеза је државе, обавеза је међународне заједнице и ЕУЛЕКС-а да истражи тај злочин. Чуће Вас сад ту и ЕУЛЕКС. Изволите. Можете и да нам пошаљете то писмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужилаштво води истрагу. Имам ја све те податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта Вам господине Кастрати. Шта кажете? Тужилац каже да већ води истрагу поводом смрти Ваше ћерке, поводом убиства Ваше ћерке и жене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 10. јун 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам?

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Хтео сам да вам прочитам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека прочита.

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Имена људи који су страдали, међутим, ја сам, имам 75 година и стварно не видим сад да их читам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да спакујете то и да нам пошаљете преко ЕУЛЕКС-а, прочитаћу ја овде на суђењу? Хоћете да нам покажете преко монитора? Добро.

Да констатујемо сада да сведок преко монитора показује списак који је руком писао и на коме се налазе имена људи која су страдала и имена оних за које он сматра да су убили његове мештане.

За овим тужилац каже да су то имена људи против којих он већ води истрагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Можете да нам пошаљете тај списак преко ЕУЛЕКС-а. Ми смо констатовали да је ово прочитано. Сада можете да идете. Режија може сада ако хоће за време паузе да одјави видео-конференцијску везу, а може и да задржи, зависно од тога, ми ћемо да направимо свакако паузу од неких 15 минута, 20, Вама господине. Не можемо, завршили смо са сведоком. Ако нећете хтела сам да кажем немојте журити. Искључите нам мониторе.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Судија, он је само питао да ли може преко ЕУЛЕКС-а да достави ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, ја сам му то и рекла да пошаље, ја сам му рекла да пошаље то. Дајте нама режија нас на мониторе судницу.

СВЕДОК НЕЗИР КАСТРАТИ: Добро, добро, слажем се. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вама господине Перовићу зашто сам рекла, зато што постоје неки докази које тужилац чита и предочава, чак их и ми немамо у списима па можда не ради он то на основу претпоставке него на основу неких записника које има код себе тако у међувремену пошто је тужилац данас предочио изјаву Шабана Кастратија са датумом коју ми немамо, ја сам дошла до те изјаве тако што сам тражила и сарадница је донела, то је изјава Шабана Кастратија, ја овде имам испред себе. Када буде дошао Шабан Кастрати ми ту изјаву за сада немамо, питаћемо без тога, ово враћам тужиоцу. Изволите тужиоче, па ћемо уколико тужилац сматра да то треба да се уведе као доказ он ће предложити и даће нам. Ако мислите да не треба онда свакако немојте предочавати нешто, а да ми не знамо шта је то.

За овим суд одређује паузу у трајању од 15 минута.

Настављено у 12:48 након паузе ради одмора.

КОНСТАТУЈЕМО да је успостављена и даље видео-конференцијска веза и да је у просторијама ЕУЛЕКС-а Шабан Кастрати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да видим ко је сад.

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ

ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКС: Да, овде је са нама сведок Кастрати Шабан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам молим вас режија слику ЕУЛЕКС-а на мониторима. Прочитајте нам молим Вас податке сведока. Показујете нам.

ПРЕДСТАВНИК ЕУЛЕКС: Значи, са нама је сведок Кастрати Шабан, датум рођења 19.04.1949. године, место рођења село Захач и овде имамо лични број 1006119278.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Те податке имамо и ми из записника код ЕУЛЕКС-а. Господине Кастрати, добар дан. Реците ми молим Вас, да ли. Ми смо Вас позвали данас као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Можете да ускратите одговор на питања којима би себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То је упозорење, а сада се пре давања исказа полаже и заклетва. Заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Ја сам дошао данас да говорим истину и нећу ништа казати више од онога што сам и претходно изјавио, а мимо онога што је истина нећу рећи ниједну једину реч. Дозволите, ја сам нешто записао, можда би требало да ја то прочитам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да Вам кажем, ово што сам ја рекла на почетку то је упозорење за сведоке, а затим се пре давања исказа полаже заклетва. Поступак је једноставно такав. Због тога Вас молим да понављате. Заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да ћу о свему што будем пред судом питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Говорићу само истину и само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа од онога што ми је познато.

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: И ништа од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми овде судимо за догађај од 14. маја. Ви сте давали исказ један пред ЕУЛЕКС-ом па нам реците да ли остајете код тог исказа?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да, стојим иза речи које сам изговорио приликом давања изјаве ЕУЛЕКС-у и та изјава је овде предамном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете да нам кажете где сте Ви били 14. маја и шта се догодило?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: 14. маја сам се налазио у мом селу у Захачу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се све Вама догодило тада?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Са источне и западне стране су ушле снаге у Захачу, они су палили и они су пљачкали и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама нешто запаљено од имовине?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Мени лично није изгорело ништа, није запаљено ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви били сво време код куће или сте били можда са другим мештанима на неком месту, у дворишту или на путу?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Све до 05:55 часова тога дана ми смо били у нашој кући. Након тога, након доласка тих снага они су нас истерали из куће и упутили нас на то место где су нас окупили све, то је поред гробља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо, колико је тамо било људи из Вашег села окупљено?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Било је отприлике, дакле, свих структура и старци, жене и мушкарци и тако даље, око 470 душа, људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било тих наоружаних људи, да ли су то били, у каквим су униформама били?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Са које стране мислите њиховог доласка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па са обе стране? Реците нам са које стране?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Са наше стране нико није био учествовао нити су били припадници УЧК, али са српске стране било је између 30 и 40 који су припадали тим паравојним структурама, то су онај „Мртви“ и „Шакали“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам какве су униформе имали?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Било је две врсте униформи, маскирана, један део њих је имао шарену, маскирану униформу, носили су црне шешире и носили су мараме и било је, тако су изгледали, а други део је био у разним бојама ишаран тако да није постојала никаква могућност да неког препознате од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су униформе биле плаве или зелене, то нисам разумела?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Шарене, доминирала је зелена боја, а код неких, неки су носили и црне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта су ти људи радили, ти паравојне формације шта су они радили, да ли су они тражили нешто од мештана, да ли су пуцали, шта се ту одвијало?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Као што сам рекао, они су наишли из два правца запад и са источне стране. Они су прошли кроз, у правцу Ћушка су ишли и кроз, у Ћушку су убили тога дана 45 људи. У Пављане је убијено 12 људи, у Захач исто тако је убијено неколико људи, а исто тако могу да кажем да скоро у свим местима било је запаљених кућа и то сам приметио и то се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам шта се догађало ту у центру села где сте се Ви налазили?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: У центру села догодила су се нека убиства, убијен је Валдет Рама, Садри Рама, Шабан Рама, и Незири са презименом један па онда из породице Хисенај, из породице Добрај, ови људи су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви то видели? Не чујемо превод. Нема уопште превода.

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Ја лично сам видео Шабана Незирија, видео сам Садрију Садри Раму, видео сам Хисенија Изена Раму када су убијени. Онда сам

видео, знам да је убијено 19 људи које смо видели у оном каналу. То је било око 12 сати дању кад смо то видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли он гледа убиства или је видео тела после тога?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Није он видео убиства, него је само лешеве и пребацује кривицу искључиву што се то догодило на Ћетковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ћемо да видимо да ли тужилац има питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Кастрати, кад сте били окупљени у центру села да ли су вам одузимана била документа, новац, драгоцености?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да, узели су нам личне карте, пасоше, здравствене књижице, новац, драгоцености, неке жене су чак ухватили за уво и ишчупали те ствари које су носиле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да опишете ближе како су они то одузимали?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Тад су нас окупили ту, били смо у реду, мушкрци су издвојили посебно, жене посебно, нисмо били заједно са женама, код нас мушкараца све што су нашли, личне карте, пасоше, здравствене књижице све су нам одузели и натерали да се свучемо, узели су нам марке, јер обично смо марке носили, имали да бисмо помогли породицама, до последње марке су нам узели од нас мушкараца. Од жена двојица других уперили су калашњиков мом сину и наредили женама све што су имали да бацају ту, дакле, и девизе и злато и све што су носили, имали са собом, а од неких жена чак и минђуше су ишчупали из ушију и узели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су том приликом када су то одузимали неког малтретирани и да ли су пуцали?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Пре него што су почели да пљачкају онда су пуцали у ваздух и онда је почела пљачка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су приликом, како Ви кажете пљачке, неког ударали?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Не, не могу да кажем да су неког ударали, јер стварно ја нећу да кажем нешто што није се догодило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми како су то одвојили мушкарце од жена, где су жене одвојили?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Нас мушкарце су окупили и извели нас ту у део пута поред, а жене су исто тако окупили и одвели их у једно двориште. Не могу да кажем ништа да су неког малтретирани, јер колико ми је познато нису малтретирани, бар нас тамо где сам ја био присутан, где сам могао да видим. А шта се догодило код жена ја не могу да кажем, јер тамо нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате чије је то двориште, двориште чије куће?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да, сећам се, жене су окупили у кућу, односно у двориште Зенера Кастратија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да су од Вас отели неки новац, колико новца су од Вас узели?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Не могу тачно да наведем сад износ колики је био, али могу да вам кажем следеће да они су тражили само марке, само девизе у маркама, дакле марке а други новац нису тражили нити су узели. Колико је то било, колико су узели не знам, али знам да су узели све да људи нису имали ништа после са собом, а то су тај новац понели да би опстали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви видели да они узимају новац од још неких људи који су ту били окупљени и да ли се сећате имена тих људи од којих су такође узели новац?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да, да, они су од мене узели, дакле само од мене 500 марака, али знам да је то била позамашна сума у девизама и да су узели од свих људи који су имали, тако да ништа им није остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да наведете неко име и презиме тих људи који су били близу Вас стајали и од којих су одузимали новац?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Није разумео питање, али ја немам право да га зауставим. Он мисли да га Ви питате за људе који су узели новац, а не за људе који су дали новац, па каже да су били маскирани, офарбани, да он није имао никакву шансу да их препозна. Е сада поново да питамо ако се Ви слажете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да. Дакле, ја Шабан Кастрати, Али Кастрати, Мет Кастрати, Рамиз Зећири, Гани Ћарети, Скендер Мехмети и многи, многи други.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После тог одузимања шта се десило са Вама и са осталима?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Како су нас окупили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, не можете све да преведете.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Да, он се сећа шта се догодило након тога кад су предали те ствари, кад су они тражили новац и друге ствари.

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: И једној групи рекли су да остане ту и да нико не сме да се удаљи док не добију команду шта ће да раде даље односно како да поступају даље. Другу групу су наредили да формирају колону и пошли су у правцу Захача. Из те групе из те колоне која је пошла у правцу Захача онда су извели неке људе. Био је један који се звао Шабан, други се звао Мурат и још неки други који су издвојени из колоне, шта се са њима догодило ја сад не могу о томе да говорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У којој сте групи Ви били? У оној која је у колони напустила или која је остала?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Ја сам остао у групи која је остала ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта се десило са том групом која је остала ту?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Ништа се нарочито није догодило. Ми смо ту остали, у ствари наредили су нам да останемо и тако смо остали целу ноћ. Ту смо остали сви и мушкарци и жене и деца. Ми смо стално очекивали кад ће та друга команда да падне односно шта ће они да раде након те друге команде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је та друга команда пала, шта је на крају било?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Не, апсолутно та друга команда није пала и ми нисмо смели уопште да се померимо са тог места. Ту смо остали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте ту остали?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Ми смо ту остали три дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тога дана запаљена нека кућа у Захачу?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се Ви сећате и да ли сте видели које су куће запаљене?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да. Запаљена је кућа покојног Шабана Раме који је убијен, кућа Добаја, онда кућа Малија Кастратија, кућа Рамаја где су и они исто тако изгорели у тој кући о којој сам малопре говорио, и кућа оног Делије и он је покојни. Он се зове Ахмет Делија овај задњи чија је кућа изгорела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да ли су тог дана одузимана моторна возила у селу Захач?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да, врло добро се сећам. Узели су нека возила мом брату су узели агрегат, од Незирија су узели трактор вредности око 10.000 марака, и сва луксузна возила, ја мислим око 4 комада тако да те аутомобиле су они узели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је међу тим луксузним аутомобилима било „Аудија“, „БМВ“-а?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да. Сећам се било је. Возило „Ауди“ је било у власништву овог брата од стрица мог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате које је боје био?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: То је била једна боја између беле и ове затворене металик боје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли памтите неко луксузно возило марке „БМВ“ да је одузето?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Не сећам се тог возила „БМВ“ али сећам се једног жутог возила и једно црвено возило, црвене боје. И са тим „Мерцедесом“ они су извршили нека убиства, тај жути „Мерцедес“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете Кастрати Незира?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да познајем Незира Кастратија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете Кастрати Каплана?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ова двојица била у центру села где сте и Ви били када су Вам отимали новац и документа? Да ли сте их видели?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Каплан је био у истој групи са мном а овај други је био у другој групи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми где се налази Ваша кућа у односу на центар села и ту где сте били окупљени?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Моја кућа се налази у самом центру села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кућа Кастрати Незира?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Она је мало горе тамо у насеље које се зове насеље Кастрати, горе. Може бити око 800 метара удаљена од центра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кућа Каплана Кастратија?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Она је поред моје куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Ваша кућа била упаљена?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Не, моја кућа није запаљена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пардон. А Капланова кућа да ли је била упаљена?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Ни Капланова кућа није изгорела, није запаљена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тога дана неко са српске стране интервенисао у односу на вас и Каплана да вас сачува?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Ја тог тренутка кад је дошао један човек који је био размазан ја нисам био близу њега, нисам био у тој гомили. И чуо сам кад су рекли да је било једно лице и да је говорило са мном, само то сам чуо од тог човека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не разумем шта је говорио?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Ништа није име рекао, него је рекао „останите ту и немојте да се удаљите, ту морте да останете“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми кад је у питању ова група која је кренула да излази из села у конвоју, да ли сте Ви чули наредбу да та група крене из села?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да, чуо сам да су наређење добили од Топлице и неког ко се зове Мишко и они су рекли да они пођу у том правцу и да се удаље отуд.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви видели ту двојицу?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да, ја сам Мишка видео али Топлицу не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам Вас разумео како се зове та особа коју сте видели?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: То лице се зове Мишко Тетковић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули шта је то лице рекло тој другој групи која је напустила село? Како је гласила његова наредба?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Јел сте чули? Не.

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да, чуо сам кад су дали наређење да та група да се креће у том правцу а тај правац значи да иду у правцу Пећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате било каква сазнања за неки догађај у ауто сервису Кући, у каналу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не чује се превод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ће превод.

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Сећам се тог места и сећам се оног канала. Ја сам и малопре рекао кад смо се ми вратили, ми смо отишли тамо и приметили, видели те убијене људе у том каналу. Они су наређивали тој групи која је пошла у правцу Пећи да се врати и ту неко ко је био Хисенај он нам је рекао шта се догодило и ми смо ишли да видимо. Кад смо ишли тамо, стигли до канала ми смо видели тај стравичан приказ и ту је било доста крви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато шта се дешавало са телима тих убијених људи?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Ми смо се договорили били да одемо поподне да још једном погледамо те људе који су убијени. Ми смо ишли тамо око 06,20 минута поподне, међутим, тад нисмо затекли ниједно убијено тело, дакле, ниједно тело. Они су однели, шта се догодило, где су их одвели ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ког то дана?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: То је било 14. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте увече 14. маја отишли а поподне није било тела?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да, то што сам рекао малопре. Ми смо ишли око 6,20 минута поподне и више нисмо затекли тела убијених људи у том каналу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И само још једно питање. Кажите нам само како су били наоружани ти војници који су дошли у Захач? Које су врсте оружја имали?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да сећам се. Имали су калашњикове, то кратке и дуже цеви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете дуге цеви да ли су имали пушкомитраљезе и митраљезе јел знате шта је то?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да, то су биле аутоматске пушке кратких и дугих цеви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И још једно питање везано за сервис. Тога дана у 06 сати када је дошао у сервис да ли је видео је да нема лешева, да ли је тај ауто сервис био запаљен?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Тога дана није био запаљен тај ауто сервис. Након три дана он је запаљен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да Вас питам, ако сте три дана били на том месту и чекали наредбу како сте онда поподне ишли до тог канала?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Ја сам ишао кришом до тог места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама неки очеви...

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Јер ми путем нисмо смели уопште да се крећемо, само ту по том жбуњу и некако скривени иначе никако путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, али очеви и стричеви неких младића који су убијени у том каналу кажу да су покушавали у суботу 15. маја и недељу 16. маја да сахране тела и да су тела била тамо, тако смо ми њих разумели.

Неки који су се враћали из Пећи такође видели су тела поподне. Значи, питам Вас за разлику у томе што Ви сада кажете да у 06 поподне није било тела.

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Истина је ово што ја изјављујем да у суботу и у недељу нико није отишао код тог канала, код тог канала смо ишли не 15, него 14 и то у оном временском интервалу што сам вам рекао 06,20 поподне. Ми смо тада покушали да тела склонимо односно да узмемо и да сахранимо. Иначе, 15. и 16. нико није отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да видимо да ли браниоци имају питања? Нема. Оптужени немају питања. Пуномоћник?

ПУНОМОЋНИК МУСТАФА РАДОНИЧИ: Само сам хтео да питам да ли зна где су однешена та тела, он да ли зна, да ли има неко знање о томе?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Од тих убијених људи који су били у том каналу четворицу су однели у село како сам ја схватио каже Рухот, за остале колко сам обавештен и колико знам они су њих превезли негде у правцу Србије, где не знам, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви родитеље младића који су убијени обавестили да тела више нису тамо те вечери?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: У ствари, ја кад сам пошао да видим та тела убијених људи, ти родитељи су били са мном, ја сам био са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још неко питање неко? Не? Да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Ја сам мислио да ћете ми дозволити да говорим мало опширније. Дакле, да обухватим један период од 27. фебруара до 13. јуна. Међутим, ви сте концентрисани само у једном временском термину и ја стварно не би имао шта да додам више око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па онда добро. Онда смо на овај начин завршили са сведоцима, па ћемо да одјавимо видео конференцијску везу. Ја се Вама захваљујем што сте дошли.

Налаже се режији да прекине видео конференцијску везу, да нам на мониторе стави слику суднице.

СВЕДОК ШАБАН КАСТРАТИ: Да сам знао да ћете ме питати само у вези овога што се догодило тога дана, вероватно не би дошао, ја сам се понадао да ћете ме питати о овом временском периоду од 27. фебруара до 13. јуна. Међутим...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је било свакако веома драгоцено што сте данас дошли, ја се Вама захваљујем. Ми сада одјављујемо видео конференцијску везу.

Налаже се режији да стави на мониторе слику суднице.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Довиђења и све најбоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам. Договоримо се само за сутра, имамо само два сведока то су Тане Никчи и Исмет Авдиу, па ћемо онда сутра да погледамо и да разговарамо пошто ће бити времена. Припремите молим вас предлоге за евентуално неке доказе које би требало да изведемо. Дакле, не свакако неће бити времена у четвртак и петак, него касније да бисмо имали времена да одлучујемо о томе ако неко има предлога и такође настојаћу за сутра да припремимо један списак, односно један попис писаних доказа који се налазе у списима предмета да вам то поделимо наравно и да погледате да ли је то и по вашем мишљењу то од писмених доказа који су у списима и коначно на крају данашњег претреса поделићемо вам онај превод од јуче. Изволите Поповићу.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Да ли ја могу сад да се удаљим? Могу ли да идем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преводиоци сада могу да иду, ја вас молим да дођете и сутра. Хвала вам за данас.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Хвала.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја сам изјасно се да преко видео линка не интересује ме шта причају али овај господин други по реду што је био, видим да има неки

списак 10. јуна ако се не варам да је и мене ставио да су му наводно тамо ћерка и жена нестали и убијени шта ли све, па би вас замолио тужилаштво, суд да их доведете овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тог господина да се ја и он погледамо у очи зато што ја 10. јуна сам био у Дечану а 11. ујутру са господином Сокићем моја породица је у Нишу била преведена преко Кијева, па би волио да видим тог господина овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Евидентирано. Вратите се на место. Значи, договорили смо се за сутра, припремите те предлоге и даћемо вам тај списак доказа. За сутра су Тане Никчи и Авдиу Исмет.

Данашњи претрес је завршен, сутра ће се наставити

05.06. у 09,30 судница број 2

Ово вам је уместо позива.

Довршено у 13,37

Записничар

Председник већа-судија